

Bývalý klášter obutých augustiniánů při kostele sv. Vavřince v Mělníce – Pšovce

Příležitost k výletu do míst, kde historie začíná někde v polovině 13. století, to je pro turistickou partu z „jedničky“ námět jako hrom. Zvlášť když se nabízí „Den otevřených dveří“ s komentovanou prohlídkou rekonstruovaného klášterního areálu a současně představení jeho budoucího využití jako **domova seniorů**.

Tak jsme v pátek v den D vyrazili z Prahy na Mělník. Jezdíme sem rádi, magie města funguje i v době tak pitomé jako je ta kovidová. Všechny památky, všechna zajímavá místa co jsme kdy navštívili, vše je jak bývalo dosud. Labská voda s vltavskou si klidně plyne stále na sever a po chvíli, kousek za soutokem se k nim přidává třetí mělnická řeka Pšovka. Jen pár desítek metrů od stanice autobusu a je tu náš dnešní cíl, bývalý klášter s kostelem sv. Vavřince.

Že nejsme jediní, kdo se sem dnes vydal, to bylo vidět již z dálky. Nekonečná řada zaparkovaných aut v přilehlé ulici a stánky s pivem, vínem, grilované klobásy, cukrová vata a skákací hrad, tuhle akci nemohl nikdo přehlédnout. Že se ta ulice jmenuje Čertovská a že ten čert jistě strašil v nedalekém Polabském mlýně, to si asi přes ta lákadla všimnul málokdo.

Komentovanou prohlídku máme zajištěnou a do začátku zbývá ještě skoro hodinka tak jsme zasedli k připraveným stolům. Zastínění se hodilo, je slušné vedro, no a pivko samozřejmě láká i nás.

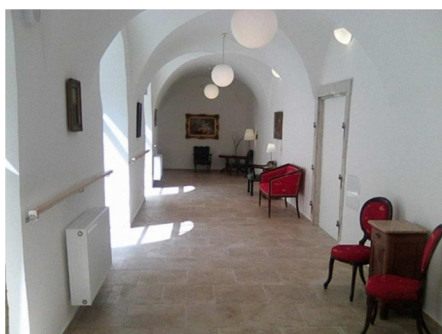
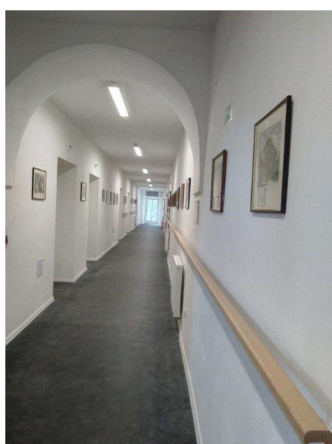
Pivo, víno, klobásy z grilu, cukrová vata, skákací hrad.....

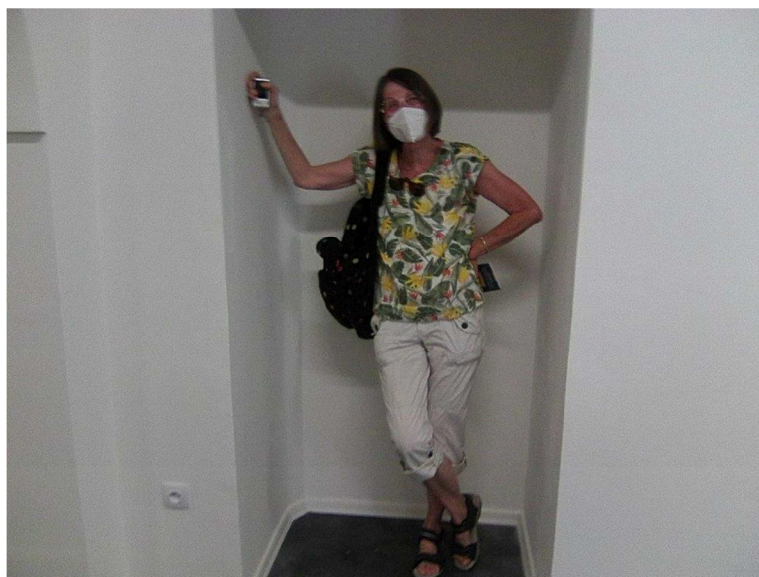
Pozorujeme cvrkot, asi tak dvacetičlenné skupiny co čtvrt hodinka vyráží na prohlídku, průvodců je několik, říkají si tým společnosti Senlife. I my jsme tým, ale neřekli jsme jim to, nikdo se neptal. A již je tu náš čas a naše týmová průvodkyně. Má na to tři čtvrtě hodinky. Začala kuchyní s jídelnou a potom pokoj po pokoji, jednolůžák, dvoulůžák, koupelny, odpočívárna, klubovna, atrium, terasa, začínají padat otázky. Hlavně co ten pobyt tady bude stát? Nebudu to prodlužovat, čistá komerce. Je potřeba získat pro domov klienty, to je hlavní smysl prohlídky.

Pochopit se to dá, ale přece, připomenout staletí před jistě nákladnou rekonstrukcí by tu prohlídku kláštera trochu polidštilo. Vždyť nechybělo mnoho a nebylo co prohlížet. Byli tu husité, klášter vypálili a pobořili, osazenstvo pomlátili, než klášter stačili obnovit, byl znovu přepaden a vydrancován, poté přechodně zrušen, úřadovalo se tu, za minulého režimu tady byla učňovská škola a v roce 2002 jej téměř zničila tisíciletá povodeň. To přece jsou události, na něž by se nemělo zapomenout. Vždyť tenhle, dnes barokní areál je vzácná, státem chráněná památka, nejenom nějaký „důchoďák“.

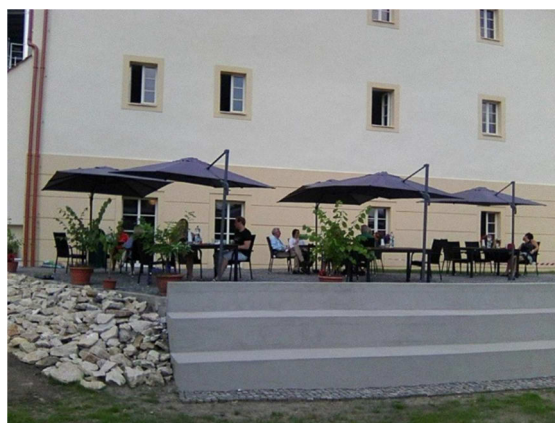
Jiřina prošla celý klášter s foťákem v ruce, tak mrkněte na to, co na ty klienty tady čeká

Na klášterních chodbách zůstávají ještě prázdné výklenky. Mohli by vypadat i takto. Kdyby nám řekli, zaplnili bychom je všechny, modelek máme dost, jednu lepší než druhou, a pozor každou jinou, od gotiky až po baroko.

Okolí kláštera, zahrada atrium, terasa, přilehlé hospodářské budovy, vše se upravuje a dodělává, práce je tu ještě dost. Zato celá klášterní budova zvenku září novotou.

Dnešní návštěvy ale vůbec nelitujeme a hned povím proč. Cituji jednu větu z propagačního letáku Domova pro seniory se zvláštním režimem.

Cílovou skupinou jsou osoby, které mají sníženou soběstačnost z důvodu věku, osamělosti, zdravotního postižení nebo tíživé sociální situace a potřebují pomoc jiné fyzické osoby, nebo trpí Alzheimerovou chorobou nebo jinou formou demence.

Zatím to bereme s humorem, prohlédli jsme si všechno, nafotili, nic si nepřipouštíme, ale je dobré vědět, že něco podobného může postihnout každého, vědět jak to chodí a také kdo si takový pobyt v soukromém a moderně vybaveném zařízení jako je to co jsme právě viděli, může dovolit.

Během prohlídky jsme následovali naši týmovou průvodkyni z patra do patra, z pokoje do pokoje a tak hned po skončení prohlídky jsme se rovnou usadili na terase, abychom všechno zhodnotili a ty náklady na pobyt také trochu rozdýchali.

Klobásy, pivo, víno, když tady ty stánky jsou a blíží se večer, proč to nevyužít? Akorát ten skákací hrad, na ten se nikomu nechtělo.

Mělník – Pšovka 23. července 2021

Kroniku napsal a fotkami doplnil Mirek, fotili jsme společně s Jiřinou Žipkovou

Na dobu „kovidovou“, na roušky a respirátory asi dlouho nezapomene!!

